

malá knížka instruktivně probírající látku soudního lékařství. Je jedna z málo prací o tomto předmětu. Nečiní ovšem, jak je dáno samotným zařazením do sbírky této, zvláštních nároků vědeckých, avšak dobře může informovat v těch případech, kde není potřeba sáhnouti k dílům přísně vědeckým jako Slavíkovu. Poněvadž ji psal lékař, nelze v ní hledati zvláštních rozborů právnických, nýbrž po této stránce práce se obmezuje jen na doslovné citování zákonných předpisů. Je však možno vysloviti určité pochybnosti, zda nejen je účelno, nýbrž i po stránce kriminalistické správné, aby širší veřejnosti byly dávány do rukou příručky, v nich dozvídá se o určitých zločinných zásazích, prostředcích a jejich účincích (srov. na př. prostředky k vyhnání plodu, jedy a jejich účinnost a pod.) Po této stránce lze vysloviti pochybnosti, což ovšem knížce, pokud jde o potřebu právníkovu, nikterak ceny neubírá.

Robert Saudek: Vědecká grafologie. Psychologie písma. — Praha. 1926. »Orbis«, 8°, str. 285 a ilustrovaná příloha, Kč 54,00. — Není pochyby, že jméno grafologie je ve vědeckém světě tak dokonale profanováno, že by titul knihy, byť nesl i přídavek »vědecká« dovedl všechny odborníky odradit, aby po knize sáhli. Tím spíše u nás, poněvadž v naší české literatuře nestal se dosud pokus hodnotit vědecky písmo a pokusit se hledat vztahy s osobností písařovou, kdežto jinde, v cizině zabývají se vědecké laboratoře již drahnou dobu studiem písma. Proto kniha Saudekova je tím osamocenější v naší literatuře a vadil-li by někomu obvyklý rozbor grafologický snažící se vyčistiti z písma povahu písařovu, stačí vynechati jen nepatrnou část knihy a hodnotiti kapitoly o fyziologii (jak to autor nazývá) psaní a jeho psychologii a vynechati praktický návod ke grafologickým analysám a příklady, jež — budiž dovoleno vysloviti se pochybovačně — si ulehčují konečné určení povahy ex eventu. Cenu autorovy práce proto hledal bych rozhodně v kapitolách věnovaných analýze písma. Autor sice speciálně nezmiňuje se ve zvláštním oddíle o otázkách nás výslovně interesujících, totiž kriminalistických a vůbec písem lidí úchylných, ale nelze upříti, že v souhrnu jednotlivých řešení dobře k nim příkládá. Jistě by ho bohatější shrnutí materiálu přivedlo ještě k cennějším výsledkům a bylo by dobře, kdyby autor, který takovou péči věnovat této práci, neustal a zpracoval nám analytickou stránku, zejména pokud jde o individuální písmo české, ještě podrobněji.

JUC. Jan Procházka: Parcelování velkostatků (Raabisace) za Marie Teresie v Čechách. — Praha. 1925. Práce ze sem. čes. práva na Karl. univ. č. 10, vyd. Dr. J. Kapras. 8°, str. 67. Kč 10. — Procházkaova práce o raabisaci je pracována velmi pečlivě na podkladě materiálu archivního i hojně literatury. Při obrovských masách materiálu archivního není ovšem možno požadovati, aby byl prostudován jedincem materiál veškerý a tu jistě správně obrátil se Procházka na základní akta raabisací v archivu ministerstva vnitra v Praze a pak jako příklad probral ještě archiválie z archivu Českobudějovického. Vlastní pojednání o metodě Raabově je vklíněno do vyličení vystoupení F. A. Raaba (§ 1.) a zařazení Raabova systému do tehdejších pokusů za hranicemi (R. — úv systém v rámci Evropy § 7.). Autor výstižně ocenil Raabův pokus jako reformu zemědělské výroby, nikoliv snad reformu sociální směřující k ulehčení poddaným. Jeho vyličení postupu Raabova i stanoviska císařovny je proti dosavadním pracím mnohem úplnější a zejména je doplněno hojnými novými výtěžky z archivu ministerstva vnitra. Příklad raabisací smlouvy, jež je podrobně rozebrána, aby mohl býti ukázan rozdíl mezi typem českým a moravským, je dobře volen. Jen snad by bylo možno namítnouti, že nadhozená domněnka o recepci římského práva je vlastně pro dobu XVIII. stol. nadbytečná. Konečně i stať o stížnostech proti raabisaci a doplňcích k ní je velmi dobrým osvětlením celé této pozemkové reformy i jejím oceněním.

V dodatecích autor podal rozbor raabisačních knih pozemkových a pak seznam některých panství, jež byla raabisována. Výčet tento není a také nechce být úplný, avšak postačí k názoru o rozsáhlosti akce Raabovy. Dodatky dobře ucelují Procházkovu práci, jednu z nemnohých, jakých bychom si přáli více. Ča.

Dr. Anděla Kozáková, Právní postavení ženy v českém právu zemském. — Praha, 1926. Práce ze sem. čes. práva na Karl. univ. č. 11. vyd. Jan Kapras. 8°, str. 70. — Není ani u nás novinkou zpracování postavení ženy v právní historii. Již Brandl se o toto téma pokusil, třebaš jeho práce nyní je dosti zastaralá. Láká vypsati osobitě a samostatné stanovisko práva a názory právní na ženy a je jen s prospěchem tak učiniti. Kozáková založila svou práci na pramenech více než na literatuře a také radši cituje doslovné znění pramene, než by vyslovila své vlastní mínění. Tím dosáhla naprosté objektivity a podařilo se jí zároveň obsáhlé téma shrnouti poměrně v malé, zhuštěné pojednání. Autorka probrala postavení ženy v českém právu zemském z různých hledisek, ať v právu majetkovém, ať rodinném, manželském, dědickém či v soudním řízení. Ukazuje dobře, že naše právo jen zřídka poskytovalo ženě privilegia odiosa, spíše však ji vždy snažilo se postavit na roveň muži a zároveň správně přihlízejíc k oslabenému postavení ženinu poskytovalo jí řádnou a účelnou ochranu před veškerým nátlakem a donucením. Je to dobrou známkou vyspělosti našeho právního vývoje proti ostatním právům. Bylo by jistě stejně dobře, kdyby autorka zpracovala nám podobně i otázku postavení ženy v jiných právních sférách zejména v právu městském. Rozdíl by tím lépe pak vynikly. Také exkursy Kozákovou jako doplňky připojené o právu na jméno pro ženu a právo na pečeť vhodně ucelují tuto práci. Ča.

Skutečná mzda dělníků u nás a v cizině, debatní cyklus, uspořádaný v Sociálním ústavě v r. 1926, publikace Sociálního ústavu č. 23, v Praze, 1926, 8°, stran 99, cena není označena. — Článek Dra Evžena Sterna »Skutečná mzda dělníků u nás i v cizině«, otisknutý původně v měsíci říjnu 1925 v Sociální Revui (ročník VI., číslo 5.) vzbudil značný zájem a reagoval naň denní tisk i odborové časopisy. Sociální ústav vřadil proto do svého pracovního programu zkoumání o skutečné mzdě dělníků u nás a v cizině. Otázka ta se projednála na několika diskusních schůzích, jichž obsah jest podán tímto spiskem. V práci této uveřejněny jsou další referáty Dra G. Reiffa »O mezinárodních indexech reálné mzdy«, Dra Rob. Kollara »O daňovém zatížení a daňové únosnosti«, Dra Rud. Hotovtze »O vlivu obchodní a celní politiky na mzdy u nás a v cizině«, jakož i další názory a námítky všech účastníků, kteří zasáhli do diskuse.

Dr. Jindřich

Z novinek ciziny. Známé knihkupectví Wagnerovo v Innsbrucku počne koncem tohoto roku vydávati vybrané spisy Ludwiga Gumpłowiczze. Práce řídí frankfurtský profesor G. Salomon spolu s profesorem Oppenheimem, F. Savorgnanem (z Říma) a M. Adlerem (z Vídně). První tři svazky »Geschichte der Staatstheorien, Grundriss der Soziologie a Der Rassenkampf« vyjdou podle slibu nakladatelského ještě koncem tohoto roku, ostatní tři obsahující »Soziologie und Politik, Rechtsstaat und Sozialismus a Allgemeines Staatsrecht« počátkem roku příštího. Je jen podivno, že rakouské knihkupectví udává cenu v německých markách (první svazek bude stát 12 Mk.), což nečelá právě čest domácí měně. Ča.

Zřízení Zemské knihzetstwij Oppolského a Ratiborského y jiných kragnow k nim příslušsegijých MDLXIII. — Vzácný starý tisk zemského zřízení Opolskoratibořského z r. 1563 uložený v universitní knihovně pražské byl letos opsán a litograficky rozmnožen ve 150 výtiscích členy semináře slovanského práva pod vedením prof. K. Kadleece. Je to nesporně práce velmi záslužná, již se vyplňuje trochu ze-